

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Lynne Graham

Félbeszakadt nászéjszaka

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátoló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Lynne Graham, 2010 – Harlequin Magyarország Kft., 2014

A ROMANA 557. eredeti címe: *A Stormy Greek Marriage*
(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)
Magyarra fordította: *Kiss Gábor*

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA 557. számában, 2014
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-538-889-9

Kép: iStockphoto

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2014

- *A kiadó címe:* 2800 Tatabánya, Mártírok útja 44.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Szerkesztőség:* 1122 Budapest, Városmajor u. 12–14.
- *Levélcím:* 1535 Budapest, Pf. 762
- *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harlequin@charlequin.hu
- *Ügyfélszolgálat (megrendelés, reklamáció):* elofizetes@axelspringer.hu; +36-40-510-510

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harlequin.hu

Az e-book formátumot előállította:

Print on demand Kft.

www.ipubs.hu

1. FEJEZET

A női mosdó akkora volt, mint egy szalon, és éppolyan elegánsan is rendezték be. A mosdó előtti bemélyedésben állt Billie, és óvatosan megigazította elkenődött szemfestékét. Csöndben elátkozta magát, amiért az oltár előtt elpityeredett. Egy pillantás a tükörbe elárulta, hogy a szeme ragyog a boldogságtól. Ijedten összerendezte, amikor kivágódott az ajtó, és izgatottan társalgó hölgyek léptek be a mosdóba.

– ...Kortésszának folyton dührohama van. Aléxiosz nyilván arra a következtetésre jutott, egyszerűbb lesz az élete, ha van mellette egy feleség, aki mindent eltűr – kuncogott az egyik angol nő. – Persze hamarosan garantáltan halálra fogja unni magát mellette...

– Ráadásul az egyik alkalmazottja... Ki hitte volna, hogy egy Drákosz egyáltalán észreveszi? – kontrázott egy másik.

– Igen, olyan közönséges... igazi trampli! – szólalt meg ismét az első. – És az a ruha! Semmi uszály... a régimódi hímzésről már nem is beszélve! Nem is tudom, Aléxiosz hová tette a szemét...

Billie, akit a nők nem láthattak, összeszorította a száját, és megpróbálta elengedni a füle mellett a gonoszkodó megjegyzéseket. Mindhárom nő Aléxiosz korábbi szeretője volt, aztán a férfi valamelyik jó módú barátjához vagy üzleti partneréhez mentek feleségül.

– Kortéssza alaposan elszúrta. Ha sejtettem volna, hogy így alakul, elválok, és megint Aléxiosz nyakába vetem magam – vallotta be az angol nő, és hallatszott a hangján, hogy komolyan beszél.

– Kortéssza története különleges – rázta meg a fejét a másik. – Ő az egyetlen Aléxiosz barátnői közül, akivel kétszer is kezdett.

– És mit ért el vele? Aléxiosz épp most vett feleségül egy nőt, aki nem tartozik a társadalmi köreihez. Három vagy legfeljebb négy hónapot adok ennek a házasságnak... már ha az ifjú feleség okosan viselkedik, és elnézi a férje félrelépéseit – jósolta az angol hölgy. – Aztán úgyis dobja a házias asszonykát...

Ebben a pillanatban Billie dacosan kihúzta magát. A büszkesége tiltotta, hogy továbbra is bujkáljon és hallgatózzon. Elvégre ez a fényűző villa már az ő otthona. Amikor előlépett a bemélyedésből, a három nő megdermedt, és meglehetősen komikus látványt nyújtott. Billie emelt fővel elsétált mellettük, és elhagyta a mosdót.

Hilary, Billie nagynénje fel-alá járkált az előcsarnokban, a síró babával a karján. Megkönnyebbülten pillantott fel, amikor meglátta az unokahúgát.

– Már mindenütt kerestelek. Nicky sehogy se hajlandó megnyugodni. Azt hiszem, megint a foga jön...

– Add ide!

Billie odasietett, és elvette hevesen rúgkapáló kisfiát. A kisfiát, akiről Aléxiosz semmit sem tud, gondolta büntudatosan, miközben aggódva nézte a fájdalomtól eltorzult kis arcot. Imádta a gyereket, és szívesen megmutatta volna az egész világnak. Fájt neki, hogy mindenki azt hiszi, a baba Hilary fia, vagyis neki csak az unokaöccse. De rákényszerült erre a színjátékra, amikor a gyereket és a nagynénjét magával hozta Szpirosz szigetére. A férfi ugyanis, akihez az imént feleségül ment, nem sejtte, hogy a szülei temetésének éjszakáján teherbe ejtette őt. Nem sokkal a szeretkezésük után tudniillik leesett a lépcsőn, beverte a fejét, és onnantól fogva nem emlékezett a szenvedélyes éjszakára.

Billie nem törődött a nagynénje figyelmeztetésével, hogy jobban kellene vigyáznia a menyasszonyi ruhájára: magához szorította a babát, aki az édesapja koromfekete haját örökölte. Édes illata, pici meleg teste megnyugtatta Billie idegeit, és hozzábújva a kisfiú is megbékélt.

A következő pillanatban felbukkant az előcsarnokban egy magas, hihetetlenül jóképű, fekete hajú, barna bőrű férfi, és feléjük indult. Billie a férfi aranybarna szemébe nézett, és nyomban minden más

jelentéktelenné vált, a világ szinte megszűnt létezni körülötte.

Még most sem tudta felfogni, hogy immár Aléxiosz felesége. Furcsán valóságosnak tűnt a dolog, talán mert túlságosan régóta álmodott róla.

Aléxiosz nem vett tudomást a többi vendégről, hanem egyenesen Billie-hez lépett. Miközben a gyereket karjában tartó feleségét nézte, szemet szúrt neki a kontraszt a baba fekete haja és az asszony fehér ruhája, vörös haja, világos bőre közt.

– Folyton eltűnsz, *hriszó mu*.

Aléxiosz hálásan bólintott, amikor az egyik gyereklány, akit a vendégek csemetéi mellé szerződtetett, kinyújtott karral elindult feléjük, hogy átvegye Nickyt.

– Nem szükséges, majd én gondoskodom róla – szólt gyorsan Hilary.

– Szamárság. Pont azért vettem fel a gyereklányokat, hogy a vendégeink lazíthassanak, és velünk együtt élvezzék ezt a szép napot.

Billie vonakodva adta át a kicsit a fiatal görög nőnek. A gyerek nyűgösködni kezdett, de a lány gyorsan elsietett vele, így a tiltakozása egyre halkabban hallatszott. Billie szemrehányó pillantást vetett a férjére. Zsarnok, mint mindig; a gyereket egyszerűen száműzte az ünnepségről, mert sírni merészelt. Dühösen keresztbe fonta a karját. Minél hamarabb el kell mondania Aléxiosznak, hogy ő az apa.

– Nem kellett volna beleavatkoznod – fordult a férfihez, miután Hilary távozott.

– Mint jó vendéglátónak neked kellett volna gondoskodnod róla, hogy valaki vegye el a gyereket a nagynénédétől – felelte Aléxiosz türelmesen. – Hilary biztosan örül, hogy végre lazíthat, Nicky éjjel-nappal vele van.

Billie viaszfehérre sápadt: a férfi érzékeny pontra tapintott. Ő maga – abbeli igyekezetében, hogy mindig a közelében tudhassa a fiát – észre se vette, mekkora terhet jelenthet a nagynénjének Nicky gondozása. Már rég az egyik gyereklány gondjaira kellett volna bíznia a kisfiút, hogy Hilary zavartalanul ünnepelhesen velük. Érezte, hogy egyre problémásabb a helyzet. Nem viselkedik tisztességesen Hilaryvel. Noha a nagynénje kijelentette, szívesen gondoskodik Nickyről, és tesz úgy, mintha a saját fia lenne, Billie nem láthatta előre, mindez mivel jár.

Gondolataiba mélyedt, de nem kerülte el a figyelmét, hogy Stuart McGregor, Aléxiosz jachtjának kapitánya kicseréli az ültetőkártyákat, hogy a csinos szőke nagynéni mellé kerüljön. McGregor az első perctől élénken érdeklődött Hilary iránt. Többször is felkereste, állítólag azért, hogy könyveket kérjen kölcsön tőle, aztán meghívta sétálni vagy ebédelni. Noha a férfi még nem közölte, hogy plátói kapcsolatnál többet szeretne, úgy tűnt, Hilary is kedveli őt, és valószínűleg alig várja, hogy bevallhassa, Nicky nem is az ő fia. Billie tisztában volt vele, milyen nehéz helyzetbe került a nagynénje. Most először fordult meg a fejében, hogy nem csak Aléxiosz fog haragudni rá, ha egyszer napvilágra kerül az igazság. Elvégre senki sem szereti, ha becsapják.

– Nagyon szereted Hilary kisbabáját, ugye?

– Hát persze – felelte Billie, és kicsit összeresztette a dacos válaszát hallva.

Aléxiosz halkán felnevetett.

– Ez kölcsönös: ő is rajong érted.

– Egyébként Nickynek hívják.

– Nem számít.

Aléxioszt már nem érdekelte a téma, átkarolta a felesége derekát, hogy az elegáns ebédlőbe vezesse, ahol a vendégek időközben helyet foglaltak a hosszú asztalnál.

A csodaszép és világhíres énekesnő, akit Aléxiosz aznap estére szerződtetett, epekedő pillantásokat vetett a férfirra, és láthatóan minden szerelmes dalt neki címzett. Ez nem kerülte el Billie figyelmét. Gyomra elszorult; gyanította, hogy van valami Aléxiosz és a nő között, vagy legalábbis valaha szeretők voltak.

Hirtelen készítésnek engedve újdonsült férjéhez hajolt, és éles hangon megkérdezte:

– Lefeküdtél vele, ugye?

A férfi ironikusan felvonta a szemöldökét.

– Erre a kérdésre nem válaszolok.

– Mindenki számára elég nyilvánvaló. – Billie szándékosan nem vett tudomást a belső hangról, amely óvatosságra intette. – Látom, milyen szemekkel néz rád.

– Én nem találok benne semmi kivetnivalót...

– Nem is vártam mást.

Billie keserűen gondolt arra, hogy Aléxiosznak lételeme az állandó flörtölés, ezért nem is értheti, mennyire bántja ez a menyasszonyát az esküvője napján. Legalább egyetlenegyszer állhatna ő az első helyen, és ragyoghatná túl a többi nőt! Amikor rájött, hogy lehetetlent kíván, majdnem hangosan felnevetett. No meg egyébként is: mióta akar ő a középpontban lenni? És mikor felejtette el, hogy az ujján csillogó gyűrűt azoknak a tulajdonságainak köszönheti, amelyek Aléxiosz véleménye szerint fontosabbak, mint a szexuális vonzerő? Kijózanító felismerés.

– Elvárom tőled, hogy ne izgasd fel magad ilyen apróságok miatt – közölte Aléxiosz szárazon.

Talán arra akar célozni, hogy a feleségének nincs joga panaszkodni, ha más nők leplezetlenül flörtölnek vele? Billie arca sötétvörösre gyúlt a haragtól.

– Te hogy éreznéd magad, ha valamelyik exszeretőm próbálkozna nálam? – kérdezte.

– Leütném – ismerte el Aléxiosz baljós szelídséggel. – De mivel én leszek az egyetlen szeretőd, felesleges erről vitatkoznunk. Te hozzám tartozol, *hriszó mu*.

Született macsó! Billie lenyelte a kikíváncozó csípős megjegyzést. Legnagyobb sajnálatára be kellett vallania magának, hogy Aléxiosznak igaza van. Nem gyűjtött szexuális tapasztalatokat, tehát e tekintetben biztosan nem veheti fel vele a versenyt a többi nővel. Ugyanakkor van egy sötét titka... Megborzongott, mert hirtelen rossz előérzete támadt. Ez jobban nyugtalanította, mint a tény, hogy a férje szűznek hiszi. És már késő felvilágosítani a tévedéséről. Vajon észreveszi-e a csalást?

Billie elhatározta, megvárja a másnapot, és akkor mindent elmesél. Remélte, így zavartalanul élvezhetik az esküvőt és a nászéjszakát. Egy szerelmes együttlét után Aléxiosz bizonyára barátságosabb lesz, és több megértést fog tanúsítani iránta. Billie bele se mert gondolni, mi lesz, ha férje megtudja, micsoda fontos dolgokat titkolt el előle. Aggodalmasan figyelte Aléxiosz klasszikus arcélét, amely belső erőről, egyúttal makacsságról árulkodott, és tűnődve forgatta ujján a jegygyűrűt.

– Az egyetlen gond, amit pillanatnyilag látok, az... az anyád – mondta Aléxiosz. – Úgy tűnik, nincs teljesen magánál.

Billie ijedten követte a férje tekintetét. A terem másik végében Lauren, az anyja felállt, hogy táncoljon egy férfival, noha még minden vendég a helyén ült. Először az asztalnak ment neki, aztán az egyik széknek, és közben harsányan nevetett; nyilvánvalóan máris túl sokat ivott.

– Te jó ég – rémült meg Billie, mert kimondhatatlanul kínosan érintette az anyja viselkedése.

Korábban már számos alkalommal látott hasonló jeleneteket: anyja hajlamos volt úgy viselkedni, mint egy tinédzser, főleg ha vonzó férfi tűnt fel a közelében. De ez mégiscsak a lánya életének legjelentősebb napja! Billie őszintén remélte, hogy legalább most nem hozza szégyenbe.

Észrevette, hogy nagynénje feláll, és vihogó, dülöngélő nővéréhez siet. Ámulva figyelte, hogy Lauren engedelmessé válik: duzzogva visszamegy a helyére, a férfi pedig helyet foglal a szomszédos asztalnál.

– Ha a nagynéném nem lenne... – mondta Billie megkönnyebbülten. – Ki az a férfi, akivel az anyám táncolt?

– Az egyik unokatestvérem. Elvileg elég idős már ahhoz, hogy több esze legyen.

– A kor semmit sem jelent – felelte halkán Billie.

Az anyja sohasem nőtt fel teljesen. És ami még rosszabb, a társaságában a férfiak is hamar levetkőzték a gátlásaikat.

– Ne érezd felelősnek magad Laurenért – tanácsolta Aléxiosz. – Ő már nem fog megváltozni.

Igaza volt. Nem lenne szabad törődnie sem az anyjával, sem anyjának férfitügyeivel. Szakítás után Lauren mindig önsajnálathoz és depresszióba süllyedt, és az alkoholban, a lányánál vagy a húgánál keresett vigaszt.

– Táncoljunk – indítványozta halkán Aléxiosz.

Mivel Billie még sohasem állt a középpontban ennyi ember között, feszélyezte, hogy mindenki őket nézi.

– Miért vagy ilyen görcsös? – kérdezte Aléxiosz.